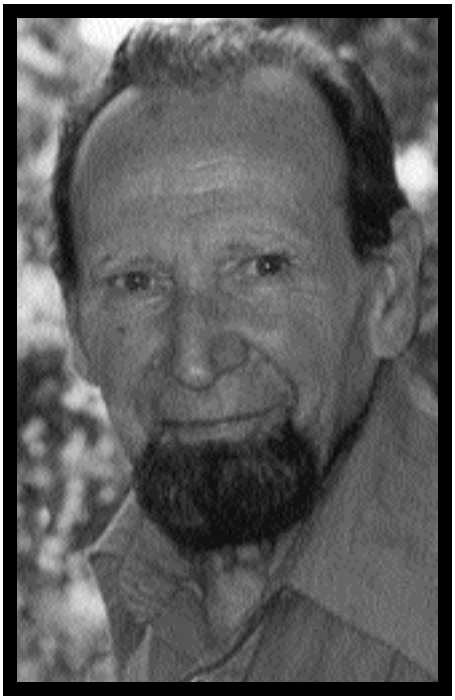
Búcsúzunk Imreh István ny. egyetemi tanártól, az MTA külső tagjától (1919–2003)

Február hónap elején örökre eltávozott körünkből Imreh István ny. egyetemi tanár, az MTA külső tagja. Halálával felmérhetetlen veszteség érte a magyar tudományt, Erdélyt, az egész magyarságot, hiszen benne elismerten korunk egyik legkiválóbb magyar történészét vesztettük el. De az, amiért külön is közel érezzük magunkhoz, magyar közgazdászokhoz, az, hogy Imreh István alapképzettségénél fogva közgazdász volt. Kolozsváron végezte közgazdasági tanulmányait. 1944-ben nyerte el a közgazdasági tudományok doktori címét a kolozsvári Ferenc József Tudományegyetemen. Közgazdasági végzettsége ellenére szívügye egész életében a történelem volt, mégpedig Erdély, ezen belül főleg a székelyek múltjának tanulmányozása. Erre lehet következtetni abból is, hogy doktori disszertációja a székely közbirtokosságokról szólt. Egyébként a későbbiek során megjelent számos könyvében, különböző tanulmányaiban ezen a területen végzett kutatásai eredményeit dolgozta fel. Magyar, román és német nyelven megjelent több mint háromszáz tudományos munkája közül mindössze néhányat említünk: *Székely falutörvények*, 1947, *Majorsági gazdálkodás a Székelyföldön a feudalizmus bomlásának idején* (Adatok a 18. sz. végi és a 19. sz. eleji székelyföldi nagybirtok gazdálkodásáról és a paraszti földek kisajátításáról), 1956, *Despre începuturile industriei capitaliste din Transilvania în prima jumãtate a sec. al 19-lea,* 1955, *A rendtartó székely falu* (Faluközösségi határozatok a feudalizmus utolsó évszázadából) 1973, *Erdély változó társadalma 1767–1821, Viaþa cotidianã la secui 1750–1850, A fejedelmi gazdálkodás Bethlen Gábor idejében,* 1992. E címekből is kitűnik Imreh István közgazdász mivolta. De nemcsak említett műveiben, hanem kivétel nélkül minden munkájában ott találjuk a közgazdászt, hiszen mint történész a múltnak, előszeretettel, gazdasági vetületeit kutatta, vizsgálta, elemezte. Tudományos tevékenységének elsősorban ezeket az aspektusait értékelte a Budapesti Közgazdaság-tudományi Egyetem, amikor 1995-ben díszdoktori címmel tüntette ki.

A közgazdász Imreh István kezdettől fogva együttműködött az RMKT-val. Bármikor hozzáfordultunk, mindig segített. Részvételével nem egy rendezvényünk tudományos színvonalát emelte. Társszerzője volt a társaságunk kiadásában 2001-ben megjelent *Az erdélyi magyar gazdasági gondolkodás múltjából* című tanulmánykötetnek. De bármikor kész volt segíteni, amikor tanácsait kikértük. Segítőkészsége nemcsak irányunkban nyilvánult meg. Több mint hatvanéves szoros baráti kapcsolatunk alapján állíthatom, hogy végtelen sok jó tulajdonságai között első helyre, vitathatatlanul, segítőkészségét kell helyeznünk. E tekintetben sem tett soha, semmilyen helyzetben, semmilyen körülmények között különbséget barát, kolléga, diák vagy bárki más között. Megromlott egészségi állapota alatt is rendelkezésére állt mindenkinek. Utolsó héten is, amikor meglátogattam, igen értékes tanácsokat kaptam tőle egy most készülő tanulmányommal kapcsolatosan.

Imreh István mindig nagyon fog hiányozni nemcsak nekünk, közgazdászoknak, egész társadalmunknak, mindenkinek, talán leginkább állandó segítőkészsége miatt.

Pista barátom, nyugodj békében. Emlékünkben mindörökké élni fogsz.